

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 88.579 van 30 juni 2000

A. 91.793/XIII-1679

In zake : **BOTTON** Anne,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Philippe BOUILLARD, advocaat,
rue Lelièvre 9
5000 Namen,

tegen :

het Waals Gewest, vertegenwoordigd door
zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre LAMBERT, advocaat,
Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkommende partij :

de naamloze vennootschap MONSEU,
rue Baronne Lemonnier 113
5580 Lavaux-Sainte-Anne.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Anne BOTTON op 15 mei 2000 heeft
ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

- het ministerieel besluit van 16 maart 2000, waarbij aan de naamloze vennootschap MONSEU een stedenbouwkundige vergunning wordt uitgereikt voor de bouw van een opslagplaats voor granen en meststoffen op een terrein gelegen te Rochefort (Lavaux-Sainte-Anne), rue Baronne Lemonnier 122 en kadastraal bekend sectie B, nr. 313m;
- “voor zover nodig”, de kennisgeving van dat besluit aan de naamloze vennootschap MONSEU op 21 maart 2000;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van diezelfde handelingen vordert;

Gezien het op 26 mei 2000 ingediende verzoekschrift, waarbij de naamloze vennootschap MONSEU vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 15 juni 2000, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 29 juni 2000 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot vaststelling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van mevrouw GUFFENS, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Ph. BOUILLARD, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, van Mr. M. JOASSART, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. O BARTHELEMY, advocaat, die voor de tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het geding :

1. Anne BOTTON, wonende te Sint-Lambrechts-Woluwe, J.-R. Collonlaan 17, is eigenares van een huis gelegen te Lavaux-Sainte-Anne, rue Baronne Lemonnier 126, dat zij gerenoveerd heeft en dat dient als tweede woning.

Deze woning ligt naast de gebouwen van de NV MONSEU, die gevestigd is op het nummer 122 van de "rue Baronne Lemonnier" en die er, volgens haar statuten, "een groot- en kleinhandel in granen, zaden en planten, graangewassen en meel, meststoffen en fytofarmaceutische producten, veevoeders, aardappelen en landbouwmateriaal" drijft.

2. Op 3 april 1998 vraagt de NV MONSEU bij het gemeentebestuur van Rochefort een stedenbouwkundige vergunning aan met het oog op de uitvoering van een "project voor de uitbreiding van een bestaande opslagplaats voor graangewassen en meststoffen" op het perceel kadastraal bekend sectie B, nr. 313m.

Dat perceel ligt in een woongebied met een landelijk karakter op het gewestplan Dinant-Ciney-Rochefort.

3. Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 6 tot 22 april 1998 plaatsheeft, worden zes bezwaarschriften ingediend.

4. Op 30 april 1998 brengt de gemeentelijke commissie van advies voor ruimtelijke ordening over het project een gunstig advies uit, mits aan drie voorwaarden voldaan wordt.

5. Op 19 mei 1998 geeft het college van burgemeester en schepenen van de stad Rochefort op zijn beurt een gunstig advies over het project, op voorwaarde dat aan de volgende voorwaarden voldaan wordt :

- “ - in de "rue de Sovette" worden er Italiaanse populieren (hoogstam) geplant;
- het geluid van motoren blijft beperkt;
 - de voorwaarden die vermeld worden in de exploitatievergunning moeten in acht worden genomen;
 - de bouwvergunningen die tot nu toe uitgereikt zijn, moeten nauwgezet in acht worden genomen;
 - alle in- en uitladen van goederen moet buiten de openbare weg geschieden;
 - alle noodzakelijke maatregelen moeten worden getroffen om de buurt niet te hinderen, inzonderheid door gepaste aanplantingen en afsluitingen aan te brengen”.

6. In zijn advies van 29 juni 1998 besluit de gemachtigde ambtenaar dat de vergunning om de volgende redenen geweigerd moet worden :

“ Aangezien het perceel op het gewestplan opgenomen is in een woongebied met een landelijk karakter;

Aangezien het goed ligt binnen de geldende grenzen waarin het algemeen reglement betreffende de bouwwerken in een landelijk gebied (Fagne-Famenne) voorziet;

Overwegende dat het openbaar onderzoek dat voorgeschreven is bij artikel 330-5° van het Waals Wetboek, aanleiding heeft gegeven tot zes bezwaarschriften, waarin onder meer om de volgende redenen verzet wordt aangetekend tegen het project :

- . het gebouw is te groot ten opzichte van het dorp;
- . er is hinder ten gevolge van lawaai, voertuigenverkeer en stof;

Overwegende dat de activiteit, door haar omvang, niet meer verenigbaar is met de woonomgeving;

Overwegende dat het project in strijd is met de bestaande stedenbouwkundige situatie, inzonderheid wegens het buiten proportie zijn van het gebouw en wegens de gebruikte materialen (metalen gevelbekleding);

Overwegende dat met het project de voorschriften van het algemeen reglement betreffende de bouwwerken in een landelijk gebied niet in acht worden genomen, noch wat betreft de omvang van het gebouw, noch wat betreft de materialen die gebruikt worden voor het optrekken ervan en voor de dakbedekking”.

7. Op de vergadering van 7 juli 1998 weigert het college van burgemeester en schepenen bijgevolg de door de NV MONSEU aangevraagde vergunning.

8. Op 7 augustus 1998 stelt de NV MONSEU bij de Waalse Regering beroep in tegen de weigeringsbeslissing van 7 juli 1998.

9. De betrokkenen worden op 2 oktober 1998 en 8 maart 2000 gehoord; geen enkel proces-verbaal van verhoor wordt bij het administratief dossier gevoegd.

10. Op 12 februari 2000 richt de NV MONSEU een rappel aan de Waalse Regering; deze rappel, waarvan op dezelfde dag melding wordt gemaakt aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Rochefort en aan de gemachtigde ambtenaar, wordt door de geadresseerde ervan op 15 februari 2000 ontvangen.

11. Op 14 maart 2000 maakt het directoraat-generaal Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Patrimonium een gemotiveerd verslag op waarbij als besluit het beroep verworpen wordt.

12. Met zijn besluit van 16 maart 2000 wijst de Minister van het Waals Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Leefmilieu, gedeeltelijk het beroep toe dat namens de NV MONSEU ingesteld is, vernietigt hij de beslissing van 7 juli 1998 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Rochefort en kent hij de stedenbouwkundige vergunning toe mits voldaan wordt aan de door het college aangegeven voorwaarden.

Het besluit van 16 maart 2000, dat het onderwerp van de onderzochte vordering tot schorsing vormt, is als volgt gemotiveerd :

“ Overwegende dat het perceel gelegen is in een woongebied met een landelijk karakter op het gewestplan Dinant-Ciney-Rochefort, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 22 januari 1979;

Overwegende dat artikel 27 van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium bepaalt : “Woongebieden met een landelijk karakter zijn hoofdzakelijk bestemd voor verblijf en landbouwbedrijven. Economische activiteiten, sociaal-culturele inrichtingen, gebouwen en inrichtingen voor nutsvoorzieningen en gemeenschapsvoorzieningen, alsmede toeristische accommodatie kunnen er eveneens toegelaten worden voor zover ze de hoofdbestemming van het gebied niet in het gedrang brengen en verenigbaar zijn met de omgeving”;

Overwegende dat het project de uitbreiding van een opslagplaats voor granen en meststoffen behelst; dat het een oppervlakte van ongeveer 1000 m² en een hoogte van ongeveer 13 meter beslaat;

Overwegende dat een openbaar onderzoek verricht is op basis van artikel 330, 5°, van het genoemde Wetboek; dat dat onderzoek aanleiding heeft gegeven tot 6 bezwaarschriften;

Overwegende dat de onderneming actief is op het terrein van de agrologistiek; dat die activiteit behoort tot de landbouw in de algemene betekenis van het woord;

Overwegende dat het project de uitbreiding behelst van een bedrijf dat sinds 1950 op dezelfde plaats aanwezig is; dat dit bedrijf het enige in het dorp is; dat de geografische ligging van het bedrijf van groot belang is voor de activiteit ervan;

Overwegende dat de landbouwactiviteit niet op de helling mag worden gezet wanneer ze in een woongebied met een landelijk karakter uitgeoefend wordt; dat het project op een natuurlijke wijze past in de bebouwing en in het niet-bebouwde gebied waarin het zijn bestemming vindt;

Overwegende dat met het project de structuur en het traditionele uitzicht van het dorp niet geschaad worden; dat in de onmiddellijke omgeving van het dorp soortgelijke projecten uitgevoerd zijn; dat de opslagplaats relatief weinig zichtbaar is;

Overwegende, gelet op alle gegevens die voorafgaan, dat het project de algemene bestemming van het gebied niet in gevaar brengt;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning derhalve mag worden afgegeven op de voorwaarden die het college van burgemeester en schepenen bepaald heeft”.

13. Het besluit van 16 maart 2000 wordt aan de NV MONSEU ter kennis gebracht met een brief die op 21 maart 2000 verzonden is en die de geadresseerde ervan op 23 maart 2000 ontvangt;

14. Op 19 mei 2000 geeft de politie van Rochefort het mondelinge bevel om de werkzaamheden stop te zetten. Dat bevel wordt door de burgemeester bevestigd op 24 mei daaropvolgend. De NV MONSEU zet echter de werkzaamheden voort en de politie van Rochefort gaat over tot verzegeling op 7 juni 2000. De vennootschap stelt op een onbekende datum bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Dinant een vordering in om de verzegeling op te heffen, in afwachting van het arrest van de Raad van State;

Overwegende dat de naamloze vennootschap MONSEU, bij een op 26 mei 2000 ingediend verzoekschrift, vraagt om als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding; dat er aanleiding is om dat verzoek in te willigen;

Overwegende dat de ontvankelijkheid van het beroep stuit op een probleem dat zal worden uiteengezet bij het onderzoek van het eerste middel;

Overwegende dat verzoekster in een eerste middel de schending vraakt van artikel 121 van het Waals Wetboek van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw en Patrimonium (WWROSP), alsmede van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, doordat de omstreden beslissing ter kennis gebracht is op 21 maart 2000, dit is meer dan dertig dagen nadat de tussenkomende partij aan de verwerende partij een rappelbrief gezonden heeft, terwijl in de bepaling waarnaar in het middel verwezen wordt staat dat als het besluit van de Regering niet verzonden wordt binnen dertig dagen te rekenen van de ontvangst van de rappel, de beroepenbeslissing bevestigd wordt, zodat, met het oog op de rechtszekerheid, zowel de onwerkzame beslissing tot toekenning van de vergunning moet worden vernietigd als de kennisgeving buiten de termijn, die de indruk zou kunnen wekken dat het gaat om een vergunning die uitwerking mag hebben;

Overwegende dat de verwerende partij zich gedraagt aan de wijsheid van de Raad van State; dat de tussenkomende partij niet ingaat op dat middel;

Overwegende dat artikel 121 van het WWROSP het volgende bepaalt :

“ Binnen vijfenzeventig dagen na ontvangst van het beroep stuurt de Regering haar beslissing naar de aanvrager, het College van burgemeester en schepenen en de gemachtigde ambtenaar.

Bij gebreke hiervan kan de aanvrager een aangetekende rappelbrief naar de Regering sturen en brengt hij het College van burgemeester en schepenen en de gemachtigde ambtenaar gelijktijdig op de hoogte ervan.

Indien de Regering haar beslissing niet toegezonden heeft binnen dertig dagen na ontvangst van de aangetekende rappelbrief, wordt de betwiste beslissing bevestigd”;

Overwegende dat, gelet op de aard van de sanctie die verbonden is aan het overschrijden van de termijn, te weten de bevestiging van de oorspronkelijke beslissing, deze beslissing zowel geldt voor de aanvrager van de vergunning, van wie de rappel uitgaat, als voor de administratieve overheden die ermee belast zijn de stedenbouwkundige beslissingen te doen naleven; dat deze sanctie derhalve door iedere belanghebbende derde kan worden aangevoerd; dat deze interpretatie bovendien duidelijk blijkt uit de parlementaire voorbereiding; dat in de memorie van toelichting van het ontwerp van decreet aangegeven wordt dat “ met het ontworpen artikel 121 de rappelprocedure gehandhaafd wordt die, in geval van stilzwijgen van de regering, er evenwel alleen toe kan leiden dat een beslissing die vroeger is genomen volle uitwerking heeft en er derhalve bij de Raad van State beroep tegen kan worden ingesteld (...)”;

Overwegende, bijgevolg, dat krachtens artikel 121, derde lid, van het WWROSP de beslissing waartegen beroep ingesteld wordt, te weten, in het onderhavige geval, de weigering van een stedenbouwkundige vergunning, bevestigd wordt, daar het ministerieel besluit van 16 maart 2000 niet verzonden is binnen dertig dagen te rekenen van de ontvangst van de rappel, die ingekomen is op 15 februari 2000; dat het besluit, dat weliswaar genomen is binnen de vereiste termijn, doordat het te laat ter kennis gebracht is, door de uitwerking van het decreet zelf geen executoriale kracht heeft;

Overwegende dat men zich niettemin moet bezinnen op het onderwerp van een vordering tot schorsing die gericht is tegen een dergelijke handeling zonder enig executoriaal karakter, en dus op de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, waarbij de Raad van State bevoegd is om de tenuitvoerlegging van een handeling of een verordening van een administratieve overheid te schorsen;

Overwegende echter dat om redenen van rechtszekerheid moet worden aanvaard dat de Raad van State, net zoals hij handelingen vernietigt die geen enkel rechtsgevolg hebben, de tenuitvoerlegging vermag te schorsen van deze handeling zonder enige executoriale kracht, des te meer daar de begunstigde van het besluit er zich op wenst te beroepen om de werkzaamheden te verrichten die hij geoorloofd acht;

Overwegende, bijgevolg, dat de vordering tot schorsing ontvankelijk is en dat het eerste middel ernstig is;

Overwegende dat hieruit volgt dat de tenuitvoerlegging van dat besluit een moeilijk te herstellen ernstig nadeel oplevert, aangezien die handeling geen enkele executoriale kracht heeft;

Overwegende dat voldaan is aan de beide voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil deze de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kunnen bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het door de naamloze vennootschap MONSEU ingediende verzoek tot tussenkomst in het kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging van het besluit van de Waalse Gewestminister belast met ruimtelijke ordening, stedenbouw en leefmilieu van 16 maart 2000, waarbij aan de naamloze vennootschap MONSEU een stedenbouwkundige vergunning uitgereikt wordt voor de bouw van een opslagplaats voor granen en meststoffen op een terrein gelegen te Rochefort (Lavaux-Sainte-Anne), rue Baronne Lemonnier 122, en kadastraal bekend sectie B, nr. 313m, alsmede van de brief van 21 maart 2000, waarbij dat besluit ter kennis gebracht wordt van de naamloze vennootschap MONSEU.

Artikel 3.

De kosten van het door de naamloze vennootschap MONSEU ingediende verzoek tot tussenkomst, bepaald op 5.000 frank, komen te haren laste.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, rechtsprekend in kort geding, op dertig juni tweeduizend door :

Mevr.	GUFFENS,	staatsraad, wnd. Voorzitter,
Mevr.	MALCORPS,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.- Chr. MALCORPS.

S. GUFFENS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.